

**Szegedi Ítéltábla**      **Mögötte a Pf.II.20.558/2019/9. számú kiegészítő ítélet**

**Az ügy száma:**

Pf.II.20.558/2019/4. szám

**A felperes:**

felperes neve

**A felperes meghatalmazott jogi képviselője:**

Kócsó Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kócsó Krisztina)

**Az alperesek:**

I. rendű alperes:

II. rendű alperes: a személyes eljárás II.rendű alperes

III. rendű alperes: (.....) f.a.

IV. rendű alperes: IV.rendű alperes neve

V. rendű alperes: IV.rendű alperes neve

VI. rendű alperes: IV.rendű alperes nevének

VII. rendű alperes: VII.rendű alperes neve

**Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:**

I., IV., V., VI. rendű alperesi jogi képviselő: dr. Glózik István ügyvéd

III. rendű alperesi jogi képviselő: Dr. Molnár Gabriella Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd:  
dr. Molnár Gabriella)

**A per tárgya:**

Házastársi közös vagyon megosztása, házastársi vagyontársasági szerződés érvénytelenségének megállapítása

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**

Kecskeméti Törvényszék 4.P.20.255/2018/68. szám

**A fellebbezést benyújtó fél:**

Felperes 4.P.20.255/69. szám

## **Í T É L E T**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I., IV., V. és VI. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 381 000 (háromszáznyolcvanegyezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

A feljegyzett 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

## Indokolás

### A tényállás

- [1] A felperes és az I. rendű alperes 2002. október 26-án kötöttek házasságot, amelyből 2010. február 18-án Zsófia Ildikó utónevű gyermekük született.
- [2] A felperes és az I. rendű alperes az együttélésük alatt alapították a **(V.) Birtok Termelő Szolgáltató és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaságot ((V.) Kft.)**, valamint a **(G.) Birtok Termelő és Szolgáltató Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaságot ((G.) Kft.)**. Emellett az I. rendű alperes egyéni vállalkozó is volt.
- [3] A **(V.) Kft.** 2006. szeptember 19-én és 2007. augusztus 27-én Vállalkozási kölcsönszerződés devizakölcsönhöz és vállalkozói kölcsönhöz elnevezésű szerződést, továbbá 2008. március 11-én Egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogjog szerződést kötött a III. rendű alperesi pénzintézettel, amely szerződéseket a felperes készfizető kezeként, illetve zálogkötelezettként aláírt.
- [4] Az I. rendű alperes, mint ügyvezető egyéni vállalkozó és készfizető kezes, a felperes, a IV., V. és VI. rendű alperesek pedig, mint zálogkötelezettek 2014. február 18-án aláírták a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést (I.) az egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogszerződést ingatlanra és ingóra, továbbá a vagyont terhelő keretbiztosítási jelzálog alapításáról szóló szerződést. A kölcsönszerződés a magánokiratba foglalt megállapodás alapján készült, abban a szerződés tárgya 180 000 000 Ft kölcsönösszegben került meghatározásra. A kölcsön céljaként a kölcsönszerződésben körülírt, a **(V.) Kft.** adós hitelezőnél fennálló, a kölcsönszerződésben részletezett kölcsöntartozásának megfizetése (kiváltása) és további finanszírozása került megjelölésre.
- [5] Az e szerződéssel kiváltott kölcsöntartozások az alábbiak voltak:  
A 2008. március 31-én kelt kölcsönszerződés alapján fennállt 122 000 CHF tőketartozás, a 2011. december 31-én kelt kölcsönszerződéssel fennállt 42 590 000 Ft tőketartozás, a 2006. október 31-én kelt kölcsönszerződéssel fennállt 233 000 CHF, a 2011. december 30-án kelt kölcsönszerződés alapján fennállt 50 620 000 Ft tőketartozás. Ezek alapján az utóbb kötött kölcsönszerződés 174 962 046 Ft tőke és kamattartozás kiváltására szolgált.
- [6] A kölcsönszerződés további finanszírozási célja a **(R.) Zrt.-nél** levő hitelek kiváltása, így a **(hitelszerződés száma)** hitelszerződés alapján 4 076 946 Ft, míg az **(hitelszerződés 2. száma)**. hitelszerződés alapján 4 043 706 Ft összegben. A kölcsön biztosítéka a javarészt az I. rendű alperes tulajdonaként nyilvántartott ingatlanokhoz kötődő 120 000 000 Ft összegű egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogjog volt.
- [7] A IV., V. és VI. rendű alperesek a kölcsön fedezetéül szolgáló ingatlanok további tulajdonosai. A szerződésben nevesített ingóságokra is jelzálogjogot alapítottak, míg 6. pontja a zálogkötelezett teljes vagyonára biztosított jelzálogjogot keretbiztosítéki jelzálogjog formájában 50 000 000 Ft erejéig.
- [8] A felperes és az I. r. alperes házassági életközössége 2014. áprilisában megszakadt. Házastársi közös vagyonuk megosztásáról több megállapodással rendelkeztek.
- [9] Így a 2014. október 20. napján dr. tanú ügyvéd közreműködésével létrejött Megállapodás I. házastársi közösvagyonként rögzítette a **(település neve) (ingatlan hrsz.-a)**. hrsz. alatt felvett, a természetben **(település neve) (ingatlan címe)** számú ingatlant, amelyet a **(K.) Bank** javára 106 088 CHF kölcsönösszeg és járulékai erejéig jelzálogjog terhelt. A szerződésben az I. r. alperes vállalta, hogy 16 000 000 Ft összegű családi kölcsönt nyújt a felperes részére 2014. november 30. napjától 5 évi időtartamra a **(K.) Bank** felé fennálló hitel végtörlesztése érdekében. A felperes kötelezte magát az ingatlan tehermentesítésére, az I. rendű alperes pedig hozzájárult ahhoz, hogy ezt követően a felperes tulajdonjoga az ingatlan egészére bejegyzésre kerüljön. A megállapodás 8. pontjában

felsorolták az I. rendű alperes nevén nyilvántartott közös vagyont képező ingatlanokat ((**település 2. neve**)-i szőlő művelési ágú ingatlanok) azzal, hogy azok tulajdonjoga a vagyonmegosztást követően is az I. rendű alperest illetik. Rögzítették továbbá, hogy az (**település 2. neve**)-i (**külterületi 2 db ingatlan hrsz.-a**) hrsz.-ú ingatlanok az ingatlan-nyilvántartás szerint a felperes tulajdonában állnak a III. rendű alperes javára bejegyzett jelzálogjog terhével, és a felperes vállalta, hogy a hitel visszafizetését követően, de legkésőbb 2024. október 30. napjáig házastársi közös vagyon megszüntetése jogcímén ezek tulajdonjogát az I. rendű alperesre átruházza. A megállapodás 9. pontjában házastársi közös adósságként kizárólag a (**település neve**), (**ingatlan címe**) szám alatti ingatlant terhelő hitelt jelölték meg és rögzítették, hogy a felek viselik a tulajdonukat képező kft.-k és vállalkozások hiteleit.

- [10] A 2014. október 20. napján létrejött II. számú megállapodás szerint a felek a házasságuk felbontását egyező akaratnyilvánítással, a bontóokok feltárása nélkül kérik, melynek érdekében megállapodtak az ehhez szükséges kérdésekben. Egybehangzóan kijelentették, hogy a házastársi vagyonszétváláshoz tartozó ingóságokat természetben, értékarányosan megosztották, egymással elszámolták, a vagyontárgyakat birtokba vették. A felperes tulajdonába kerültek a nevén levő (**gépjármű 1. típusa**) és (**gépjármű 2. típusa**) típusú személygépkocsik, míg az I. r. alperes tulajdonába a (**motor típusa**)-es motor. Rendelkezésük szerint a felperes kizárólagos tulajdonába került a (**G.**) Trade Kft., az I. r. alperes kizárólagos tulajdonába a (**V.**) Kft. és a (**G.**) Kft., továbbá az egyéni vállalkozása. Nyilatkoztak arról is, hogy e körben egymással teljes körűen elszámoltak. A (**ingatlan címe**) utcai ingatlanra abban állapodtak meg, hogy az azt terhelő tartozást a felperes megfizeti, ezt követően az ingatlan 1/1 arányban a tulajdonába kerül.
- [11] A fenti két megállapodással egyidejűleg a házastársak üzletrész adásvételi szerződést is kötöttek, a (**G.**) Kft. törzstőkéjéből 250 000 Ft pénzbeli betét (1 db 100 000 Ft és 1 db 150 000 Ft névértékű üzletrész) adásvételéről, amely szerint a felperes, mint eladó az 1 db 100 000 Ft névértékű üzletrészt a IV. r. alperesnek, míg 1 db 150 000 Ft névértékű üzletrészt az I. r. alperesnek adta el. Ezzel a IV. rendű alperes a társaság tagjává vált. A (**V.**) Kft.-ben levő 1 db 100 000 Ft névértékű üzletrészt a IV. r. alperesnek, míg az 1 400 000 Ft névértékű üzletrészt az I. r. alperesre ruházta át. Az I. és IV. r. alperesek az üzletrészeket névértéken vásárolták meg.
- [12] A peres felek házasságát a Kecskeméti Járásbíróság a 2015. február 25. napján jogerőre emelkedett P.21.970/2014/6. számú ítéletével felbontotta.
- [13] A felperes és az I. rendű alperes között „Házastársi vagyonszétválás megszüntetése” elnevezéssel 2015. november 16. napján további megállapodás jött létre, módosítva a (**ingatlan címe**) utcai ingatlanra korábban megkötött szerződést. Ebben I. r. alperes vállalta, legkésőbb 2015. november 25. napjáig 6 000 000 Ft-ot utal a felperes számlájára, míg további 10 000 000 Ft-ot 2015. december 1. napjáig megfizet a részére tulajdoni illetősége megváltásaként. Az ingatlan tulajdonjogát ez utóbbi megállapodásnak megfelelően az I. r. alperes szerezte meg.
- [14] Az I. r. alperes a (**G.**) Kft. képviselőjeként a III. r. alperesnél fennálló (**szerződés száma**) szerződésszámú 116 161 062 Ft tőkeösszegű hitel kiváltására 116 161 000 Ft összegben a VII. rendű alperessel 2018. május 14-én hitelszerződést kötött. A hitelszerződés jelzálogkötelezettje és kezese az I. r. alperes volt. A hitelszerződést módosították, az ahhoz kapcsolódó „Jelzálogszerződés ingatlanra” elnevezésű megállapodásban rögzítették, hogy 200 millió Ft keretösszeg erejéig az I. r. alperes egyetemleges jelzálogjogot és a jelzálogjog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat enged a pénzintézet részére a szerződésben tételesen felsorolt (**település 2. neve**)-i ingatlanokra. Ez a szerződés 2019. február 27-én ismét módosításra került.

### A felperes kereseti kérelme és az alperesek védekezése

- [15] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a közte és az I. rendű alperes között 2014. október 20. napján létrejött, a házastársi vagyontársaság megszűntetésére vonatkozó megállapodás I., továbbá az ugyanezen a napon létrejött, 10 pontból álló megállapodás II. 6. és 7. pontja jóerkölcsbe ütközik, ezáltal semmis. Kérte az általa felállított vagyonszármazékok alapján a házastársi közös vagyon megosztását, és a III-V. rendű alperesek annak tülésre kötelezését. Indoklásként előadta, az ingatlanvagyonuk **((település neve), (ingatlan címe))**, termőföldek 1-38. tétel alatt) értéke 263 465 625 Ft, ingóságai 90 836 000 Ft értéket képviselnek, amelyen belül a **(V.)** Kft. értéke 6 752 000 Ft, a **(G.)** Kft. értéke 26 084 000 Ft, az I. r. alperes egyéni vállalkozásáé 70 000 000 Ft, a járművek értéke 4 000 000 Ft. Közös adósságukat - amely a **(ingatlan címe)** utcai ingatlant terhelő kölcsön volt - 16 000 000 Ft-ra tette, így a tiszta vagyon értékét 354 301 625 Ft-ra, amely alapján az egy főre jutó vagyonrész értékét 177 150 812 Ft-ban jelölte meg. Az I. r. alperessel kötött szerződések eredményeként részére e vagyonból csak 17 500 000 Ft értékű jutott, a vagyon további része az I. rendű alperes tulajdonába került, ami annak 5-95 %-os megosztását eredményezi. Mindez ellentétes az általánosan elfogadott erkölcsi normákkal, ezért jóerkölcsbe ütköző. Állította, az I. r. alperes a szerződések aláírásakor félrevezette, mert a házastársi közös vagyon reális értékéről csak volt házastársa, az I. r. alperes rendelkezett információkkal, aki állította, hogy a hitelek folytán a vállalkozások szinte csődközei állapotban vannak. Ez valótlan információ volt, mert a szerződés aláírását követő 4 évvel az I. rendű alperesnek jutott cégek a 120 000 000 Ft összegű hitelt kitermelték, mérlegük jelentős nyereséget mutatott. A 2019. március 14-én kelt jelzálogszerződésre tekintettel a VII. rendű alperest a kereset tülésére kérte kötelezni.
- [16] A per 2019. május 20. napján tartott tárgyalásán keresetét módosította és a perrel érintett szerződések érvénytelensége megállapítását arra figyelemmel is kérte, hogy azok megkötésekor mind ő, mind az I. rendű alperes ugyanazon lényeges kérdésekben téves feltevésben voltak. E keresete indokaként előadta, az I. rendű alperes a per 2019. március 6. napján tartott tárgyalásán tette azt a nyilatkozatot, hogy a szerződések megkötésekor "fizetéseképtelenségi helyzet közelében álltunk". Ebből kitűnően mindketten abban a tudatában voltak, hogy a gazdasági társaságok csődközei helyzetben vannak, ez a körülmény a megállapodásuk tartalmát alapvetően befolyásolta, a vagyon megosztására vonatkozó döntésük ehhez igazodott. Utóbb bebizonyosodott, hogy a gazdasági társaságok nem voltak fizetéseképtelen helyzetben, mert az I. rendű alperes rövid időn belül fizetni tudta a hitel törlesztőrészeit, jelentős bővítést hajtott végre a szőlőfeldolgozó üzemben, megkezdte a palackozó üzem fejlesztését, 115 000 000 Ft-os önerő mellett napelen parkot alakított ki. Állította, az I. r. alperes fenti kijelentéséről 2019. május 20-án szerzett tudomást, így menthető okból a szerződést csak ekkor tudta megtámadni.
- [17] Az I., IV., V., VI. rendű alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. A felperes megtámadási jogcímre alapított keresete meg nem engedett keresetváltoztatás, amelyhez nem járultak hozzá, ezért kérték annak elutasítását. Alaptalannak ítélték a felperes jóerkölcsbe ütközésre hivatkozását, utalva a Kúria 17/2012. PJE határozatában foglaltakra. A házastársi közös vagyon megosztása iránti kereset tekintetében kiemelték, a felperes által készített vagyonszármazékok nem teljeskörű, mert nem tartalmazza az életközösség alatt keletkezett jelentős összegű adósságokat, emellett a felperes által megjelölt forgalmi értékek eltúlzottak. Lényegesnek tartották, hogy a felperes a vagyonmegosztás tényét, annak teljesítését a bontóperben elismerte, emellett tudomással bírt a kb. 180 000 000 Ft összegű hitelről is, miután a közjegyzői okiratot maga is aláírta. I. r. alperes hangsúlyozta, a VII. rendű alperes nevével hitelkiváltással rendezte a III. rendű alperestől felvett hitelt, és vitatta, hogy saját cégei pár év alatt kitermelték az annak visszafizetésére szolgáló fedezetet. A felperes megtámadásra alapított keresetét illetően I. r. alperes kiemelte, a szerződéskötéskor nem voltak közös téves feltevésben, ezt nem támasztja alá önmagában a fizetéseképtelenség kapcsán tett nyilatkozata.

- [18] A III. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte. Az **(település 2. neve)-i** ingatlanokra bejegyzett egyetemleges keretbiztosítéki jelzálogjoggal biztosított követelés a per ideje alatt megszűnt.

### **Az elsőfokú ítélet**

- [19] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozata indokolása szerint a Pp. 146. § (5) bekezdésében foglaltak alapján a peres felek közötti megállapodások perben történt megtámadása nem minősül meg nem engedett keresetváltoztatásnak, ezzel a felperes csupán bővítette az érvénytelenségi jogcímeket, az nem tartalmazott sem személyi, sem tárgyi keresetkiterjesztést, ezért e kereseti kérelmet is érdemben vizsgálta. A jóerkölcsbe ütközést illetően hangsúlyozta, ezen okból a szerződés semmisségére akkor lehet következtetni, ha a szerződés az egyik házastárs csaknem teljes különvagyonát és a közös vagyon egészét valós ellentételezés nélkül a másik házastársnak juttatja. A felperes hivatkozása, az, hogy a házastársi közös vagyonból a megállapodásaik alapján neki mindössze 5 %, míg az I. rendű alperesnek 95 % jutott, nem a szerződés jóerkölcsbe ütközése körében vizsgálendő, hanem az feltűnő értékaránytalanságra alapítottn a szerződés megtámadására adna lehetőséget. Elfogadta az I. rendű alperes védekezését, hogy az aktív vagyont nagy összegű hiteltartozás csökkentette, amit a 2014. február 18-án közokiratba foglalt kölcsönszerződés hitelt érdemlően bizonyított. E kölcsöntartozás az életközösség megszakadását követő években nem került visszafizetésre, ezt az I. rendű alperes VII. rendű alperessel 2018. március 14-én kötött és többször módosított hitelszerződéssel támasztotta alá. A felperes több, az életközösség alatt, majd a 2014. február 18-án kötött kölcsönszerződést is aláírta, amely részletesen utalt korábbi tartozásaikra, ezért a felperes is tudomással bírt a cégek terheiről. A felperes maga nyilatkozott úgy, hogy a megállapodás első változata szerint, ha vállalta volna a hitelek fele összegének visszafizetését, akkor a földterületek, illetve a cégek üzletrészei felét is megkapta volna, ilyen tartalmú megállapodást azonban nem kívánt kötni. Ezt támasztotta alá az ügyletkötő ügyvéd tanúvallomása is, aki szerint a felperes - teljesítőképessége hiányában - nem akart a céges hitelek közül részesülni. Tanúvallomásában igazolta, hogy a volt házastársak között létrejött megállapodások az akaratukat tükrözték, a szerződések aláírását megelőzően pontosan megfogalmazták elképzeléseiket, igényeiket, így a peradatokat értékelve a szerződést nem találta a társadalom általános értékítéletével ellentétesnek.
- [20] A felperes feltűnő értékaránytalanságra alapított érvénytelenségi hivatkozását elkésettnek ítélte, mert azt a Ptk. 6:82 § (3) bekezdése szerint számított egy éves határidőn túl terjesztette elő.
- [21] a közös téves feltevésre alapított megtámadási kereset is, melyet a felperes saját személyes előadása is cáfolt, mert a tartozásokról, azok összegéről maga is tudomással bírt. Kiemelte, a kereset indoka azonos volt a jóerkölcsbe ütközésre vonatkozó érveivel, az azonos tényállás és az egyező indokok két különböző jogintézmény alkalmazására nem vezethetnek. Mellőzte a felperes bizonyítási indítványát a szerződéskötést követő évekre vonatkozóan az I. rendű alperes üzletmenete, vagyongyarapodása vizsgálata tekintetében, és szükségtelennek ítélte beszerezni az I. rendű alperes hitelképessége vizsgálatára, hitelminősítése eredményére vonatkozó okiratait is, azzal az indokkal, hogy az utóbb bekövetkezett esetleges körülményváltozások a szerződés érvényességére szempontjából közömbösek.

### **A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem**

- [22] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adó döntést kért, másodlagos fellebbezési kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítására irányult. Utóbbi körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, egyes bizonyítékokat ok nélkül mellőzött, emiatt

a tényállást hiányosan és iratellenesen állapította meg, tévesen alkalmazta a Ptk. 6:96. §-át és 6:90. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a gazdasági társaságok mérleg szerinti értékét, ami tartalmazta a felvett kölcsönök összegét is, ezért azokat nem lehet külön értékelni. Részletezte a cégek és a további vagyonelemek 2014. évi értékét, amelyet az ingatlanok értékével együtt 263 465 625 Ft-ra tett. Fenntartotta, hogy a házastársi közös vagyonnak csupán töredéke jutott neki, míg az I. rendű alperes két nagy értékű gazdasági társaság, egyéni vállalkozás, valamennyi szőlő művelési ágú ingatlan és két gépjármű kizárólagos tulajdonosává vált. Ezen túl az elsőfokú bíróság nem számolta el a felperes különvagyonát, és az I. rendű alperes különvagyoni adósságát sem.

[23] Lényegesnek ítélte, hogy 2014. év márciusától a cégek gazdálkodásában nem vett részt, arra rálátása nem volt, kizárólag az I. rendű alperes állításaira támaszkodhatott, ezért elfogadta azt a tájékoztatást, hogy a szerződések megkötése időpontjában a cégek fizetéseképtelenség körüli állapotban voltak. Az I. rendű alperes ezzel rosszhiszemű, tisztességtelen magatartást tanúsított, ami sérti a jóhiszeműség és tisztesség követelményét. Az elsőfokú bíróság több ízben felhívta a III. rendű alperest az I. rendű alperes hiteligénylésével, törlesztéseivel kapcsolatos adatok közlésére, okiratok csatolására, amelynek III. rendű alperes nem tett eleget, majd az elsőfokú bíróság utóbb eltekintett e bizonyítás foganatosításától. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a cégek és az egyéni vállalkozás házi pénztár kimutatásainak beszerzését mellőzte, holott ezek által az I. rendű alperes szavahihetősége megdőlt volna. Fenntartotta, hogy a perbeli szerződések nyilvánvalóan a jóerkölcsebe ütközőek, mert a házastársi közös vagyon szinte egésze anélkül került az I. rendű alperes tulajdonába anélkül, hogy ajándékozási, vagy joglemondási szándék vezette volna. Az I. r. alperes utóbb elmulasztotta tájékoztatni arról, hogy a cégek anyagi helyzetében mégsem állt be fizetéseképtelenség, ezzel szemben kiugró gazdasági eredményeket produkált, ami azt bizonyítja, hogy a szerződéses kötelezettségek teljesítése már a szerződés megkötésekor sem állt szándékában, célja a teljes kisemmizése volt.

[24] Sérelmezte, hogy indítványa ellenére az elsőfokú bíróság nem igazoltatta az I. r. alperes által végzett beruházások forrását, az I. rendű alperes nem csatolta a 2015. évi beruházás 115 000 000 Ft összegű önerejének eredetére vonatkozó okiratait. Ezért a tényállás hiányos, az abból levont jogi következtetések pedig alapvetően tévesek.

[25] A közös téves feltevés kapcsán előadta, a szerződések megkötésekor mindketten abban az utóbbi tévesnek bizonyult feltevésben voltak, hogy a cégek fizetéseképtelenségi helyzet közelében vannak, őt a perbeli megállapodás megkötésére ez indította, utóbb azonban bebizonyosodott, hogy ez a feltevés valótlan volt. Nincs akadálya annak, hogy az elsődleges kereseti kérelem tárgyában előadottakat a másodlagos kereset tekintetében is értékelje a bíróság.

[26] Az I., IV., V. és VI. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. A közös vagyon megosztása körében született megállapodások a felek szerződéses akaratát tükrözték, azt az aláírást megelőzően megfontolták, áttárgyalták, a felperes célja kifejezetten az volt, hogy tehermentes vagyonelemekhez jusson, a közös tartozásoktól megszabaduljon. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a megállapodásuk időpontjában a közös vagyont 280 millió Ft keretbiztosítéki jelzálogjog terhelte, emellett a **(ingatlan címe)** utcai ingatlanon 106 088 CHF tartozás állt fenn. Az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási indítványai teljesítését megalapozottan mellőzte, további bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt.

[27] A felperesnek a vagyon újrafelosztása iránti igénye is megalapozatlan, amire az indította, hogy várakozása ellenére a perrel érintett vállalkozások nem mentek csődbe, hanem továbbra is működőképesek maradtak.

- [28] A fellebbezés nem alapos.
- [29] Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése eredményeként helyesen állapította meg, az abból levont következtetéseivel, érdemi döntésével az ítéletábra egyetért, ezért ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az alábbiak szerint kiegészített indokolással - helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra az alábbiakat emeli ki.
- [30] A periratok és a peres felek egyező nyilatkozata alapján megállapítható, hogy a felperes és az I. rendű alperes házassági életközössége 2014. áprilisában megszakadt, ezzel a vagyontársaságuk véget ért [Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 4:53. § c) pont], így a Ptk. 4:57. § (1) bekezdése alapján bármelyikük igényelhetette a házastársi közös vagyon megosztását. Erre figyelemmel 2014. október 20. napján ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba foglalt megállapodásokat kötöttek, amellyel a vagyonuk teljeskörű megosztásáról kívántak rendelkezni [Ptk. 4:57 § (2) bek.].
- [31] A felperes elsődlegesen e vagyoni jogi szerződés semmisségének megállapítását kérte annak nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközésére hivatkozással, emellett a szerződést tévedésre, illetve közös téves feltevésre alapítottan is megtámadta. A bírói gyakorlat szerint, ha a perben a fél semmisségi okra és a szerződés megtámadására is hivatkozik, a bíróságnak elsőként a semmisséget kell vizsgálat tárgyává tennie, és csak ennek eredménytelensége esetén térhet át a fél által felhozott megtámadási okok, vagy egyéb igények megalapozottságának vizsgálatára [2/2010. (VI. 28.) PK. vélemény 6.a. pontja].
- [32] A szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző volta akkor állapítható meg, ha az elérni kívánt cél, illetve a szerződés tárgya, vagy az ott kikötött szolgáltatások jellege nyilvánvalóan sérti az általánosan elfogadott társadalmi normákat (BDT2012. 2635., BDT2007. 1585. Ptk. 6:96. §). Ennek során nem a szerződő fél érdeksérelmét, hanem magát a jogügylet egészét kell vizsgálni abból a szempontból, hogy a közérkölcssel, a társadalmi közfelfogással szemben áll-e, és ez a szembenállás nyilvánvaló-e (BDT2015. 3411.). A szerződést ezért csak akkor lehet semmisnek tekinteni, ha a jóerkölcsbe ütközés nyilvánvaló. A rendelkezésre álló adatokból megalapozottan nem lehet arra következtetni, hogy a perbeli szerződés ezen okból semmis. A felperes e semmisségi hivatkozását arra alapította, hogy vagyoni jogi megállapodásuk eredményeként a házastársi közös vagyon csupán 5%-án szerzett kizárólagos tulajdont, míg az I. rendű alperes annak 95 %-ához jutott hozzá. Ez a hivatkozása valójában, tartalmában - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott - a feltűnő értékaránytalanság miatti érvénytelenségi oknak feleltethető meg [Ptk. 6:98 § (1) bek.], erre alapítottan azonban a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütközése megállapítására nincs mód. A Ptk.-ban, vagy egyéb jogszabályban külön nevesített semmisségi, illetve megtámadási okok (jogszabályba ütközés, fenyegetés, megtévesztés stb.) általában a társadalom általánosan elfogadott értékítéletével is ellentétesek, éppen ezért fűzte azokhoz a jogalkotó az érvénytelenség jogkövetkezményét. A szerződés jóerkölcsbe ütközése, mint a Ptk. 6:96. §-ában rögzített semmisségi ok, lényegében kiegészítő jogcímként alkalmazható a jogszabályokban nem nevesített, de a társadalmi értékítéletbe, illetve az általánosan elfogadott erkölcsi normákba ütköző szerződések esetén. Amennyiben tehát jogszabályban külön nevesített érvénytelenségi ok áll fenn, akkor az eljárás során annak keretei között kell a tényállást megállapítani és a kereset megalapozottságát vizsgálni [...]. Nincs jogi lehetősége a bíróságnak arra, hogy egy megtámadási okot hivatalból észlelve figyelmen kívül hagyja a jogérvényesítésre nyitva álló határidőt és jóerkölcsbe ütközés okán a szerződés semmisségét állapítsa meg (17/2012. PEH, EBH2012.P.17.). A felperes feltűnő értékaránytalanság címén az arra nyitva álló egy éves határidőn belül a szerződést nem támadta meg. Ezért a szerződés érvénytelensége ezen okból - ahogyan az alább kifejtendő szerint a jóerkölcsbe ütközésre tekintettel - sem állapítható meg [Ptk. 6:89 § (3) bek.].
- [33] A felperes a házassági életközösség megszűnését követő időre vonatkozóan a házastársi közös vagyonuk megosztása tárgyában kötött szerződéseket megtévesztésre alapítottan megtámadta. Felperes arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes a szerződéskötéskor elhallgatta a házastársi közös

vagyonba tartozó vállalkozások (cégek) valós vagyoni helyzetét, azokat veszteségesnek állította be, és erre figyelemmel kötötte meg a perbeli tartalmú megállapodást. Annyiban helytálló a felperes érvelése, hogy az érvénytelenségi okok párhuzamosan is érvényesülhetnek, közöttük lehetséges bizonyos átfedés. Adott esetben a megtévesztésre alapítottan megtámadott szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző szerződésnek is minősülhet, mert a másik fél megtévesztése a társadalmi közfelfogás szerint nem megengedhető magatartás. A Ptk. azonban az akarathiba miatti érvénytelenségre azért ír elő külön tényállást és a szerződés megtámadhatóvá tételéhez külön igényérvényesítési határidőt, mert a jóerkölcsbe ütközés miatti érvénytelenség megállapításához többlétegyállás megvalósulását tartja szükségesnek. Önmagában a megtévesztés ezért nem teszi a szerződést jóerkölcsbe ütközés miatt semmissé, annak megállapításához a felperesnek többlétegyállást kellett volna bizonyítania, amire a perben nem került sor.

[34] A Ptk. 6:90. § (1) bekezdése szerint, aki a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, szerződési nyilatkozatát megtámadhatja, ha a tévedését a másik fél okozta, vagy felismerhette (tévedés). A Ptk. 6:91. § (1) bekezdése szerint pedig, akit a másik fél szándékos magatartásával tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, a megtévesztés hatására tett szerződési nyilatkozatát megtámadhatja (megtévesztés). A szerződés érvényességét csak a lényeges körülmény tekintetében fennálló tévedés, vagy megtévesztés érinti. Az, hogy mi minősül lényeges körülménynek, mindig az adott jogviszony függvénye. Általánosságban megállapítható: lényeges az a körülmény, amely a közfelfogás szerint alapvetően befolyásolja a felek szerződési akaratát, amellyel kapcsolatos helyes ismeret birtokában a fél nem, vagy nem azzal a tartalommal kötötte volna meg a szerződést. Ez irányadó mind a tévedésre, mind a megtévesztésre.

[35] Annak megítélése során, hogy a szerződéskötésre indító körülmény lényeges-e, nemcsak a szerződésben rögzített nyilatkozatokat, hanem az eset összes körülményét, így a szerződéskötést megelőző minden olyan körülményt figyelembe kell venni, amelyből a felek feltehető szerződési akaratára következtetni lehet. Az ítéletábra osztja az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos álláspontját, mert a feltárt peradatokat, bizonyítékokat a törvényszék okszerűen mérlegelte és további bizonyítás lefolytatására sem volt szükség. A rendelkezésre álló adatokból ugyanis megállapítható, hogy a felperes tudomással birt az I. rendű alperessel közös cégeiket terhelő kölcsöntartozás tényéről, azok összegéről is. Ezt támasztja alá, hogy a (V.) Kft. által 2006. szeptember 9-én, 2007. augusztus 27-én kötött kölcsönszerződéseket, majd 2008. március 11-én kötött jelzálogszerződést készfizető kezessé és zálogkötelezettként, majd a fennálló kölcsön kiváltására szolgáló közjegyzői okiratba foglalt 180 000 000 Ft-ról szóló kölcsönszerződést 2014. február 18-án ugyancsak zálogkötelezettként aláírta. A felperes saját - és fellebbezési - nyilatkozata szerint is huzamos ideig (2014. márciusáig) aktívan részt vett az I. rendű alperessel közös cégek működtetésében, így rálátása volt azok gazdálkodására, gazdasági eredményeire, bevételeire, kiadásaira és tartozásaira. Állította, hogy az életközösség megszakadását (2014. április) megelőző időszakban nem vett részt a cégek tevékenységében, annak azonban nem volt akadálya, hogy - amennyiben esetlegesen kétségbe vonta az I. rendű alperes tájékoztatását a cégek vagyoni helyzetét illetően - betekintsen azok üzleti könyveibe, mérlegeibe. Nincs peradat arra - és ilyenre a felperes sem hivatkozott -, hogy ebben az I. rendű alperes vagy más egyéb körülmény megakadályozta és arra sem, hogy az I. rendű alperes őt e tekintetben megtévesztteni igyekezett. A felperest, mint szerződéskötő felet a gondos, körültekintő eljárás kötelezettsége is terhelte a vagyoni jogi szerződéseket illetően. Ezen túl saját érdekében is állott a megfelelő tájékozódás annak ismeretében, hogy saját előadása szerint a szerződéskötéskor már nem vett részt a cégek gazdasági ügyeiben. Ezen túl a felperes a cégek gazdasági adatait a cégbíróságnál évente letétbe helyezendő mérlegekből is megismerhette, ezért miután azok a közhiteles nyilvántartásból megismerhetők voltak, alappal nem hivatkozhat az I. r. alperes vonatkozásában a tájékoztatási kötelezettség megsértésére sem. Azt sem bizonyította felperes, hogy a cégek valós pénzügyi helyzeteit illetően a szerződéskötéskor megtévesztette vagy tévedésben tartotta [Ptk. 6:62 § (1); (2) bekezdés; 2006. évi V. tv. 10. § (2) bekezdés; 18. §]. Téves az a felperesi

állítás is, hogy az I. rendű alperes a vagyoni szerződés megkötését követő pár év elteltével - rövid időn belül - a cégek összes tartozását visszafizette. Az igazolt peradatok szerint az I. rendű alperes ugyanis a VII. rendű alperessel 2018. május 14-én kötött hitelszerződéssel váltotta ki a III. rendű alperessel szemben fennálló tartozást, azaz nincs szó arról, hogy a perbeli szerződések megkötésekor fizetéseképtelenségnek tekintett cégek utóbb további pénzügyi segítség nélkül fizették vissza a kölcsön teljes összegét. Lényeges emellett az is, hogy az érvénytelenség okának a szerződéskötés időpontjában kell fennállania, utóbb bekövetkezett körülményváltozások eredményezhetnek ugyan a fél számára méltánytalan helyzetet, az érvénytelenség megállapítása szempontjából azonban közömbösek. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a gazdasági helyzet változása, a piaci viszonyok és számos egyéb körülmény befolyásolja egy vállalkozás anyagi sikereit, vagy kudarcait, a személyi, azaz szubjektív tényezők mellett objektív, nem befolyásolható körülmények formálják a gazdasági társaság működését, gazdasági helyzetét. Így az sem elképzelhetetlen, hogy a szerződéskötés időpontjában veszteséges vállalkozás pár év elteltével jól prosperáló társasággá fejlődik. Egy cég működtetése kockázatokat hordoz, az I. rendű alperes pedig amellett, hogy a társas vállalkozások valamennyi hitelének visszafizetését vállalta, vállalta ezt az üzleti kockázatot is, azt, hogy a hitelek visszafizetésének hiányában a társaságok felszámolás alá kerülnek.

- [36] Kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani emellett annak is, hogy a házastársi közös vagyon megosztását illetően a megállapodásról több tervezet készült a volt házasság felek között. A felperes maga adta elő a perben személyes meghallgatása során, hogy az első változat szerint fele-fele arányban kerültek volna megosztásra közöttük a szülő művelési ágú ingatlanok, a gazdasági társaságbeli üzletrészek és emellett egyenlő arányban terheltek volna a feleket a gazdasági társaságok tartozásai (P.20.255/2018/26. sz. jegyzőkönyv 5. oldal 4. bekezdés). A felperes azonban ilyen tartalommal nem kívánt megállapodást kötni, mert nem vállalta a tartozások esetlegesen rá eső részének megfizetését. Ezért a megosztás másik, azon módját választotta, amely szerint a szerződést végül megkötötték. Ezt támasztotta alá a perben meghallgatott, az ügyletkötés során közreműködő dr. tanú ügyvéd tanúvallomása is, aki a fentivel egyezően nyilatkozott és megerősítette, hogy a peres felek mindenben kompromisszumra törekedtek, a cél a vagyonuk teljes körű, mindenre kiterjedő megosztása volt (P.20.455/2018/46.).
- [37] Mindebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperes nem bizonyította sikerrel a keresetben hivatkozott érvénytelenségi okok szerződéskötés időpontjában való fennállását, szerződéskötési akaratát lényegesen befolyásoló körülményben való tévedést (megtévesztést), az általa a fellebbezésben is hivatkozott, a cégek működését, vagyoni helyzetét befolyásoló változások az érvénytelenség megítélése szempontjából nem vehetők figyelembe, azok tekintetében bizonyítási eljárás lefolytatásának sincs helye.
- [38] Az a felperesi hivatkozás téves abban, hogy a tartozások fizetéseképtelenség esetén a vállalkozásaikat vagy az üzletrész tulajdonosokat, mint magánszemélyeket terheli, szintén alaptalan. A felperest a szerződéskötéskor is terhelte a gondos, körültekintő eljárás. E körben - kétségei esetén - kötelezettsége volt meggyőződni arról, hogy az I. rendű alperessel közös cégeik adósságai azok nem fizetése esetén kit terhelnek, az milyen jogkövetkezményekkel jár. Erre a - saját - mulasztására nem hivatkozhat, mert egyfelől lehetősége volt a szerződéskötéskor hatályos jogszabályok megismerésére, másfelől szükség esetén - azok értelmezéséhez - jogi szakértő (pld. ügyvéd) igénybevételére. A felperes továbbá nem hivatkozott arra, hogy e tekintetben a - jogszabályokat, illetve azok tartalmát illetően - az I. rendű alperes tájékoztatta tévesen [Ptk. 6:62. § (2) bekezdés; 6:90. § (1) bekezdés]. A szerződés megtámadása esetén a kereseti kérelemhez kötöttség még a jogcímet illetően is érvényesül, a bíróság hivatalból nem vizsgálhatja olyan megtámadási ok fennállását, amelyre a fél nem hivatkozott [2/2010. (VI.28.) PK vélemény 5.b. pont]. Erre figyelemmel a jogban való tévedésre alapítottan sem állapítható meg a szerződés érvénytelensége.

- [39] A kereseti kérelemhez, illetve jogcímhez kötöttség főszabálya alól kivételt képez a tévedés és a közös téves feltevés [Ptk. 6:90 § (2) bek.] vizsgálata, mert a bírói gyakorlat szerint a tévedésre alapított érvénytelenség helyett a bíróság közös téves feltevés alapján is megállapíthatja a szerződés érvénytelenségét, ha a keresetben előadott tényállás ezt megalapozza. A perbeli esetben azonban ez nem állapítható meg. A közös téves feltevés esetén mindkét fél ugyanabban a lényeges körülményben téved, azaz mindkettőjük szerződéses akaratát ugyanaz a téves tudattartalom alakítja. Ez a perbeli esetben azt jelentené, hogy mindkét peres félnek arról kellett tudomása legyen, hogy a gazdasági társaságaik fizetési képtelenség közeli állapotban vannak, azaz az I. rendű alperesnek is ebben a téves tudattartalomban kellett lennie a szerződéskötés időpontjában. Ez azonban logikailag ellentmond annak a felperesi hivatkozásnak, hogy a cégek vagyoni helyzetét illetően az I. rendű alperes őt tévedésbe ejtette, vagyis tudta, hogy a cégek likvid - azaz fizetőképes - helyzetben voltak, mégis ennek az ellenkezőjét állította. Ez esetben ugyanis az I. rendű alperes nem volt ugyanabban a téves feltevésben, mint a felperes, kizárólag a számára előnyösebb szerződési feltételek elérése lett volna a célja. Ezt a felperes a perben nem bizonyította, ezért a szerződés közös téves feltevésre alapított megtámadása is eredménytelen.
- [40] A Ptk. 6:62. §. (1) bekezdése szerint a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, így a felperesnek is körültekintően meg kellett fontolnia, milyen tartalmú megállapodást kíván kötni a vagyon megosztásáról. A peradatokból kitűnően az általa aláírt megállapodást tartotta leginkább érdekében állónak, ettől utóbb a vagyoni igények méltányos rendezése érdekében sem térhet el. Az általa a fellebbezésében is hivatkozott méltányossági klauzula is kivételesen, és csak akkor alkalmazható, ha a házastársi közös vagyon megosztásáról a bíróság dönt. A perbeli esetben azonban nem a bíróság osztotta meg a volt házastársak közös vagyont, hanem arról maguk rendelkeztek vagyoni jogi szerződés formájában. A házassági vagyoni jogi szerződés érvénytelensége méltányosság alapján nem állapítható meg, mert az nem ad lehetőséget a bíróságnak arra, hogy a felek érvényes szerződésével szemben érvénytelenségi ok hiányában a szerződés érvénytelenségének megállapításával biztosítsa az arányosságot és a méltányosságot a felek vagyoni viszonyainak rendezésénél (BH2001. 278). Megjegyzi az ítéletábra, hogy a peradatok alapján megállapítható, hogy a vagyonmegosztást illetően a felek - tartalma szerint - a Ptk. 6:27. § (1) bekezdése szerinti egyezséget kötöttek, ezért utóbb azt a felperes tévedés vagy feltűnő értékaránytalanság címén alappal nem támadhatja.
- [41] A kifejtettekre tekintettel a felperes és az I. rendű alperes a házastársi közös vagyont érvényes szerződéssel megosztották, ezért az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt, amikor a közös vagyon körét, az egyes vagyontárgyak értékét nem tárta fel, ezek tekintetében bizonyítást nem foganatosított, nem vont be szakértőt a perbe az I. rendű alperesi vállalkozások vagyoni helyzetének vizsgálata érdekében és a felperes vagyonmegosztás iránti kereseti kérelmét is elutasította. Jogszabálysértés hiányában pedig nincs indok az elsőfokú ítélet megváltoztatására, vagy hatályon kívül helyezésére, az eljárás megismétlésére és újabb határozat hozatalára.
- [42] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az I., IV. és V. rendű alperesek fellebbezési eljárási költségének viselésére, amelynek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján - a 3. § (6) bekezdése szerinti mérséklést alkalmazva - állapította meg. Az ügyvédi munkadíj mérséklését illetően az ítéletábra figyelemmel volt arra, hogy az I., IV. és V. rendű alperesek perbeli képviselőjét ugyanaz a meghatalmazott jogi képviselő látta el, így képviselőjükben egy ellenkérelmet kellett előterjesztenie, az abban kifejtett jogi érvek pedig lényegében az elsőfokú eljárás során kifejtett védekezésével azonosak voltak.
- [43] A fellebbezés sikertelen volt, ezért a felperes részére engedélyezett teljes személyes költségmentességre tekintettel a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli (Pp. 78. § (1) bekezdés, 1990. évi XCIII. tv. 73. § (4) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. §).

Szeged, 2020. február 19.

Dr. Béri András sk. . Lengyel Nóra sk.  
a tanács elnöke előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.  
táblabíró

**Szegedi Ítéltábla**

**Az ügy száma:**

Pf.II.20.558/2019/9. szám

**A felperes:**

.....

**A felperes meghatalmazott jogi képviselője:**

Kócsó Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kócsó Krisztina)

**Az alperesek:**

I. rendű alperes: .....

II. rendű alperes:

III. rendű alperes: ..... f.a.

IV. rendű alperes: .....

V. rendű alperes: .....

VI. rendű alperes: .....

VII. rendű alperes: .....

**Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:**

I., IV., V., VI. rendű alperesi jogi képviselő: dr. Glózik István ügyvéd

III. rendű alperesi jogi képviselő: Dr. Molnár Gabriella Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd:  
dr. Molnár Gabriella )

**A per tárgya:**

Házastársi közös vagyon megosztása, házastársi vagyonszövetség szerződés érvénytelenségének megállapítása

**Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:**

Kecskeméti Törvényszék 4.P.20.255/2018/68. szám

**A fellebbezést benyújtó fél:**

Felperes 4.P.20.255/69. szám

**KIEGÉSZÍTŐ ÍTÉLET**

Az ítéltábla a Pf.II.20.558/2019/4. számú ítélete rendelkező része második bekezdését az alábbiak szerint egészíti ki:

"Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., IV., V. és VI. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 381 000 (háromszáznolcvanegyezer) Ft fellebbezési eljárási költséget."

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### **Indokolás**

- [1] A peres felek között házastársi közös vagyon megosztása és házastársi vagyoni jogi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti per volt folyamatban. Az ítéltábla a Pf.II.20.558/2019/4. számú jogerős ítéletével a Kecskeméti Törvényszék 4.P.20.255/2018/68. számú ítéletét helybenhagyta és az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte az I., IV., V. és VI. rendű alperesek másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségei viselésére.
- [2] Az alperesek jelzése alapján az ítéltábla észlelte, hogy a jogerős ítélet nem tartalmazza a fellebbezési eljárási költség teljesítésének határidejét, ezért az ítélete rendelkező részét a Pp. 225. § (1) és (6) bekezdésében foglaltak alapján kiegészítette azzal, hogy a felperes 15 napon belül köteles megfizetni az alperesek javára a fellebbezési eljárás során felmerült költségeiket.
- [3] Az ítéltábla a kiegészítés iránti kérelem tárgyában a 74/2020. (III.31.) Korm. r. 29. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül döntött.

Szeged, 2020. június 9.

Dr. Béri András sk.  
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.  
előadó bíró

Zanóczné dr. Ocskó Erzsébet sk.  
táblabíró